Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 142 739 van 3 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. GUL en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaart Kameroens staatburger te zijn, bent geboren in Wum in de North West Region, maar woonde sinds lange tijd in Douala.
U verklaart dat u op uw 17e thuis bent weggelopen, omdat uw moeder u wilde uithuwelijken. U had hierna lange tijd geen contact meer met uw moeder. Hierna kreeg u een relatie met (M.E.). Jullie kregen twee kinderen samen en verhandelden samen auto's. In 2010 liet (M.E.) u echter in de steek, sindsdien hebt u geen contact meer met hem.
Omdat u een vaderfiguur voor uw kinderen wilde, huwde u op 12 augustus 2011 met (T.A.), hoewel u eigenlijk niet van hem hield. U bleef auto's verhandelen en kreeg in 2012 een relatie met (N.L.), een vrouwelijke klant die regelmatig in uw winkel langskwam. Omdat relaties tussen personen van hetzelfde geslacht in Kameroen echter niet worden geaccepteerd, hielden jullie deze relatie geheim.

In het kader van uw autohandel reisde u op 27 januari 2014 legaal met uw eigen paspoort met daarin een visum naar België. Begin februari 2014 kreeg u echter telefoon van (L.), zij vertelde u dat uw man jullie relatie was te weten gekomen. U vermoedde dat uw man uw iPad had gevonden en jullie relatie op die manier had ontdekt, op die iPad stonden namelijk verschillende filmpjes van u en (L.) die aan het vrijen waren en u was uw iPad bij uw vertrek naar België thuis vergeten. Toen u dit te weten kwam, belde u uw nicht (K.) op die bevestigde wat was gebeurde en zei dat uw man de filmpjes van u en (L.) ook aan haar had laten zien. (L.) vertelde ook dat uw man haar thuis was komen aanvallen en dat haar leven daardoor in gevaar was, daarom is zij naar Nigeria gevlucht.
U werd erg bang om naar Kameroen terug te keren, want u vreest er gearresteerd te worden wegens homoseksuele handelingen. Op 11 maart 2014 vroeg u daarom asiel aan bij de Belgische autoriteiten.
Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw Kameroens paspoort, uw voorlopige Kameroense identiteitskaart, uw vliegtickets naar België, een factuur van een autoverkoop en enkele internetartikels.

B. Motivering
Uit uw verklaringen blijkt dat u een terugkeer naar uw land van herkomst vreest omwille van een homoseksuele relatie die door uw man ontdekt werd tijdens uw verblijf in België. Op basis van uw verklaringen dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.
Vooreerst kunnen een aantal belangrijke bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw geaardheid. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u biseksueel bent (CGVS p.15), om dan later toch meermaals te verklaren dat u vrouwen verkiest en lesbisch bent (CGVS p.15,16,22). Dat u er allerminst in blijkt te slagen weer te geven wat uw geaardheid nu precies is, lesbisch dan wel biseksueel, is een eerste opmerkelijke vaststelling. Ook uw verklaringen over hoe u uw niet-heteroseksuele geaardheid hebt ontdekt, zijn opvallend. U verklaarde namelijk dat u niet als een lesbische bent geboren, maar dat de vader van uw zoontje (V.), (M.E.) dus, vaak thuis kwam in het gezelschap van twee meisjes en dat u seksuele handelingen met hen moest doen. U verklaart dat u dat eerst niet leuk vond, maar toen die meisjes bleven langskomen, begon u het gewend te geraken en na een paar weken zelfs leuk te vinden (CGVS p.16,17,21). U verklaart dat u begreep dat u op vrouwen viel door die periode waarin u begon seks te hebben met de meisjes die (M.) meebracht (CGVS p.21). Het is echter geenszins plausibel dat gedwongen seksuele handelingen de basis zouden vormen om lesbisch, dan wel biseksueel, te 'worden' en dat het blijven uitoefenen van seksuele handelingen met vrouwen, wat u eerst niet leuk vond, plots zou wijzigen naar iets wat u wel leuk vond en waar uiteindelijk uw voorkeur naar zou uitgaan (CGVS p.15). Het feit dat u dit wel verklaart ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw geaardheid en daaruit volgend ook van uw niet-heteroseksuele geaardheid.
Ook uw verklaringen omtrent uw gevoelens op het moment dat u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht komen allerminst doorleefd en geloofwaardig over. U verklaart namelijk dat u het normaal vond om zich aangetrokken te voelen tot meisjes en dat u het leuk vond (CGVS p.21). U verklaart wel dat u dat aan niemand vertelde en dat u uw relatie met (L.) verborgen hield, omdat het niet aanvaard is in Kameroen (CGVS p.21,22). Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe jullie die relatie dan verborgen hielden, verklaarde u kortweg dat u aan niemand vertelde dat jullie lesbisch waren, dat je een relatie had, maar dat u zich wel goed voelde (CGVS p.22). Echter, van iemand die zich ervan bewust is dat homoseksualiteit in de Kameroense context volstrekt taboe is en totaal niet wordt aanvaard, zou toch verwacht worden dat deze niet louter positieve gevoelens zou weergeven wanneer er gevraagd wordt wat deze voelde op het moment dat zij ontdekte gevoelens te hebben voor iemand van hetzelfde geslacht. Uw verschillende homoseksuele ervaringen blijken voor u op ongedwongen wijze en zonder moeilijkheden te zijn verlopen. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid beleefd lijkt te hebben is echter weinig aannemelijk en komt geenszins doorleefd over in het licht van de homofobe context in Kameroen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.
Daarnaast heeft het CGVS ook ernstige twijfels omtrent uw beweerde relatie met (N.L.). Ten eerste verklaarde u dat u aan haar gedrag wist dat ze lesbisch was. Wanneer u werd gevraagd welk gedrag u dan precies bedoelde, verklaarde u dat ze zich als een man gedroeg, maakte u uw schouders en armen breed, en verklaarde u op zeer afstandelijke wijze dat als je 'die' mensen ziet, je weet dat 'ze zo'n mensen' zijn (CGVS p.19). Ook over jullie seksuele relatie verklaarde u dat (L.) voor u als uw man was (CGVS p.24). De vaststelling dat u verscheidene referenties maakt naar 'zich als man gedragen' en 'ze was als een man voor mij' is opmerkelijk en geeft blijk van een erg stereotiepe kijk op homoseksuelen, wat de ongeloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid verder bevestigt. Ten tweede legde u ook over het begin van uw relatie met (L.) erg oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen af. U verklaarde dat (L.) vaak langskwam in uw winkel en u op een dag bij haar thuis uitnodigde. De eerste

keer gebeurde er niets, maar toen u de tweede keer met (L.) had afgesproken en u na een etentje naar haar huis ging, vroeg ze u of u geen douche wilde nemen. Toen u onder de douche stond, vroeg (L.) of ze erbij mocht komen en begon ze uw rug te schrobben en daarna uw borsten aan te raken. Daarna begonnen jullie te kussen (CGVS p.18). Wanneer u werd gevraagd wat u dacht toen (L.) plots vroeg om bij u in de douche te komen en dan plotseling uw borsten aanraakte, verklaarde u dat u dat niet weet, maar dat u het normaal en leuk vond en dat u het aanvaardde. U verklaart dat jullie daarna gewoon nog wat hebben gepraat en gelachen, dat dat alles was en dat jullie die dag geen seks hebben gehad (CGVS p.23). Opnieuw komen uw verklaringen echter weinig doorleefd over. Dat u het heel gewoon en normaal vond dat een vrouw die u op dat moment helemaal nog niet zo goed kende plots bij u in de douche komt en uw borsten begint aan te raken, en u daar helemaal geen vragen over blijkt te hebben en helemaal niet de behoefte voelt om daarover te praten (CGVS p.23), komt niet geloofwaardig over. In een context als de Kameroense, waar homoseksuele relaties zwaar kunnen worden bestraft en waar homoseksualiteit volstrekt taboe is, is het allerminst aannemelijk dat zowel u als (L.) hier zo licht zouden over gaan. Ten derde moet worden opgemerkt dat u opvallend weinig interesse aan de dag legt over de huidige situatie van (L.). U verklaart dat zij sinds 10 februari 2014 in Nigeria verblijft, omdat zij door uw echtgenoot was aangevallen naar aanleiding van de beelden van u en (L.) die hij zou hebben gevonden (CGVS p.11). Wat er echter precies met (L.) is gebeurd, blijkt u helemaal niet te weten. U verklaart dat ze gewoon is weggelopen en naar Nigeria is gegaan, maar u weet helemaal niet hoe ze de grens over is geraakt, u hebt dat ook niet gevraagd. Nochtans had u wel nog contact met haar kort voor ze de Nigeriaanse grens is overgestoken (CGVS p.29), en later ook, de laatste keer begin mei 2014 (CGVS p.11). U verklaart zelfs dat u (L.) niet zoveel vragen stelt sinds dat probleem, omdat het enige wat in uw hoofd zat was wat er met uw kinderen zou gebeuren (CGVS p.29). Echter, aangezien u twee jaar lang een relatie hebt gehad met (L.) en deze relatie de directe oorzaak is van uw problemen vandaag, is het niet aannemelijk dat u zich niet beter zou hebben geïnformeerd of ten minste meer pogingen zou hebben ondernomen om meer te weten te komen over het lot van (L.) nadat jullie relatie is uitgelekt. Uw klaarblijkelijk ongeïnteresseerde houding ten aanzien van (L.) die volgens uw verklaringen eveneens Kameroen heeft moeten verlaten uit vrees voor haar leven, komt geenszins aannemelijk over.

Door de verschillende bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw relatie met (L.) ernstig aangetast. Aangezien uw relatie met (L.) bovendien de basis van de door u verklaarde actuele problemen vormt, wordt logischerwijs ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van deze problemen.

Voorts is het ook opmerkelijk dat u helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn van de visie van mensen uit uw nabije omgeving op homoseksualiteit. Wanneer u werd gevraagd wat de mening van uw nicht, met wie u vanuit België nog af en toe contact onderhoudt, is over homo's en lesbische mensen, verklaart u dat u het niet weet, dat ze nog een kind is en dat ze er niets over zegt (CGVS p.25). Wat uw eigen moeder hierover denkt, weet u ook niet, u verklaart dat u niet weet of zij wel weet dat zoiets bestaat, dat u haar daar nooit over hebt horen praten (CGVS p.25) en op de vraag wat de visie van uw tante, bij wie u grotendeels bent opgegroeid, over homoseksualiteit is, kunt u ook geen antwoord geven. U verklaart ook hier dat u zelfs niet weet of ze zoiets kent (CGVS p.25). Het is echter niet aannemelijk dat u totaal niet op de hoogte zou zijn van de mening van mensen uit uw naaste omgeving over homoseksualiteit als u al jarenlang zelf een voorkeur hebt voor relaties met iemand van hetzelfde geslacht. Dat u hier nooit naar zou hebben gepolst of dat u hier nooit meer over bent proberen te weten te komen, komt niet geloofwaardig over.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. U legt verschillende internetartikels neer over de algemene situatie van homoseksuelen in Kameroen. U wordt hier echter nergens persoonlijk in vermeld, waardoor dit dan ook geen bewijs kan vormen voor de problemen die u verklaart te hebben in uw thuisland. De vliegtuigtickets tonen aan dat u inderdaad een retourticket terug naar Kameroen had, dit zegt echter niets over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen die, zoals hierboven uitgebreid werd geargumenteerd, ongeloofwaardig werden bevonden. De factuur van Shipping Solutions geeft enkel informatie over een handelstransactie van auto's en uw paspoort en voorlopige identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens die hier niet worden betwist.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending van de motiveringsplicht, voortvloeiend uit artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *"en kennelijke appreciatiefout en machtsoverschrijding"*.

Waar haar verweten wordt dat zij er niet in slaagde weer te geven wat haar geaardheid precies is, stelt verzoekster dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) er geen rekening mee hield dat zij door haar man werd gedwongen seks te hebben met zowel hem als andere vrouwen. Verzoekster is voorts *"niet mondig genoeg om de feiten precies te benoemen"*. Zij was reeds voor haar huwelijk aangetrokken tot de zachtheid van vrouwen en dit werd duidelijker na haar huwelijk met een man die haar dwong en mishandelde. Uiteraard vond zij het niet aangenaam om gedwongen te worden met andere vrouwen te vrijen, juist omdat er dwang aan te pas kwam. Na haar huwelijk werd het verzoekster definitief duidelijk dat zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen en helemaal niet tot mannen.

Over de geaardheid van L. en de toenadering verklaart verzoeker dat L. zelf naar haar toe kwam en haar duidelijk maakte dat zij zich aangetrokken voelde tot verzoekster. Verzoekster begrijpt niet waarom het CGVS niet wil geloven dat zij werd verleid door L. en het is duidelijk dat zij beide lesbisch zijn. Dat verzoekster een niet-doorleefd beeld geeft van haar relatie met L. betreft een eenzijdige interpretatie van de situatie waarin zij zat. Zij hielden hun relatie verscholen en konden elkaar enkel in het geniep ontmoeten. Bijgevolg kan aan verzoekster niet worden verweten dat zij niet kon voldoen aan een bepaalde omschrijving van haar relatie.

Verzoekster stelt dat aan haar herkomst niet wordt getwijfeld en dat er in haar land een reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging van het leven van homoseksuelen. Zij antwoordde zo goed als zij kon op de vragen door op een duidelijke manier te stellen dat zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen en haar man de iPad in kwestie vond. Haar verklaringen zijn eenduidig en de ongeloofwaardigheid van haar relaas kan hieruit niet worden afgeleid.

2.2.1. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding wordt door verzoekster niet uitgewerkt en kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift opmerkt dat zij *"niet mondig genoeg"* zou zijn om de feiten te benoemen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit, gelet op haar profiel, bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Uit haar documenten (administratief dossier, stuk 11) en haar verklaringen (administratief dossier, stuk 4, p.5-6; 13; stuk 14, vragenlijst; stuk 14, verklaring, nr.12) blijkt immers dat zij in haar land van herkomst reeds jarenlang zelfstandig actief was als autohandelaar en dat

zij in het kader van deze activiteiten en omdat zij zelf wilde toezien op de kwaliteit van de geleverde wagens naar België reisde en er de verscheping van vijf wagens naar haar land van herkomst regelde.

Verzoekster baseert onderhavige asielaanvraag en de aangevoerde vrees voor vervolging op haar geaardheid. Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden weergegeven in de bestreden beslissing blijkt echter dat zij er niet in slaagde om eenduidig weer te geven welke haar geaardheid nu precies is. Hoe het feit dat zij door haar man aanvankelijk werd gedwongen tot seks met andere vrouwen deze vaststelling zou kunnen verklaren, kan niet worden ingezien. Het is geenszins onredelijk om te verwachten dat iemand die haar asielaanvraag en haar vrees voor vervolging baseert op haar geaardheid, duidelijkheid kan verschaffen over deze geaardheid.

Verzoekster legde bovendien manifest onaannemelijke verklaringen af aangaande de wijze waarop zij haar niet-heteroseksuele geaardheid zou hebben ontdekt. In de bestreden beslissing wordt hierover met recht gemotiveerd:
"Ook uw verklaringen over hoe u uw niet-heteroseksuele geaardheid hebt ontdekt, zijn opvallend. U verklaarde namelijk dat u niet als een lesbische bent geboren, maar dat de vader van uw zoontje (V.), (M.E.) dus, vaak thuis kwam in het gezelschap van twee meisjes en dat u seksuele handelingen met hen moest doen. U verklaart dat u dat eerst niet leuk vond, maar toen die meisjes bleven langskomen, begon u het gewend te geraken en na een paar weken zelfs leuk te vinden (CGVS p.16,17,21). U verklaart dat u begreep dat u op vrouwen viel door die periode waarin u begon seks te hebben met de meisjes die (M.) meebracht (CGVS p.21). Het is echter geenszins plausibel dat gedwongen seksuele handelingen de basis zouden vormen om lesbisch, dan wel biseksueel, te 'worden' en dat het blijven uitoefenen van seksuele handelingen met vrouwen, wat u eerst niet leuk vond, plots zou wijzigen naar iets wat u wel leuk vond en waar uiteindelijk uw voorkeur naar zou uitgaan (CGVS p.15). Het feit dat u dit wel verklaart ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw geaardheid en daaruit volgend ook van uw niet-heteroseksuele geaardheid."
De bewering dat verzoekster zich reeds voor de feiten met de vader van haar kinderen aangetrokken zou hebben gevoeld tot vrouwen vindt daarbij geen steun in het administratief dossier, en dit gelet op de duidelijke aard van haar voormelde verklaringen en op haar verklaring: *"(…) ik ben niet geboren als een lesbische. Het begon nadat mijn 1e zoon is geboren"* (administratief dossier, stuk 4, p.15).

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:
"Ook uw verklaringen omtrent uw gevoelens op het moment dat u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht komen allerminst doorleefd en geloofwaardig over. U verklaart namelijk dat u het normaal vond om zich aangetrokken te voelen tot meisjes en dat u het leuk vond (CGVS p.21). U verklaart wel dat u dat aan niemand vertelde en dat u uw relatie met (L.) verborgen hield, omdat het niet aanvaard is in Kameroen (CGVS p.21,22). Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe jullie die relatie dan verborgen hielden, verklaarde u kortweg dat u aan niemand vertelde dat jullie lesbisch waren, dat je een relatie had, maar dat u zich wel goed voelde (CGVS p.22). Echter, van iemand die zich ervan bewust is dat homoseksualiteit in de Kameroense context volstrekt taboe is en totaal niet wordt aanvaard, zou toch verwacht worden dat deze niet louter positieve gevoelens zou weergeven wanneer er gevraagd wordt wat deze voelde op het moment dat zij ontdekte gevoelens te hebben voor iemand van hetzelfde geslacht. Uw verschillende homoseksuele ervaringen blijken voor u op ongedwongen wijze en zonder moeilijkheden te zijn verlopen. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid beleefd lijkt te hebben is echter weinig aannemelijk en komt geenszins doorleefd over in het licht van de homofobe context in Kameroen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd."
De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar deze door verzoekster geheel ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Tevens blijkt uit verzoeksters verklaringen, zoals met reden weergegeven in de bestreden beslissing, dat zij een bijzonder stereotiepe kijk op lesbiennes tentoonspreidde waar zij verklaarde dat zij aan het gedrag van L. kon zien dat zij lesbisch was en, vervolgens gevaagd hoe zij dit dan kon zien en in haar verdere verklaringen verscheidene malen referenties maakte naar het feit dat L. zich als man gedroeg en voor haar als een man was. Deze stereotiepe kijk op lesbiennes doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden geaardheid.

Daarenboven legde verzoekster ongeloofwaardige verklaringen af over het begin van haar relatie met L. Dat zij, zoals blijkt uit de in de bestreden beslissing aangehaalde gezegden, het gewoon en normaal vond dat een vrouw die zij op dat moment helemaal nog niet zo goed kende plots bij haar in de douche kwam en haar borsten begon aan te raken, dat zij daarover helemaal geen vragen bleek te hebben en

dat zij zelfs achteraf niet de behoefte voelde om daarover te praten is immers allerminst aannemelijk in de homofobe Kameroense context. Verzoekster beperkt zich ertoe te stellen dat zij niet begrijpt waarom het CGVS niet gelooft dat zij door L. werd verleid en te poneren dat dit een eenzijdige interpretatie betreft. Zij vermag hiermee echter geen afbreuk te doen aan de voormelde, terechte vaststelling.

Verzoekster bleek voorts niet in staat aan te geven of de mensen al dan niet wisten of L. lesbisch was. Hoe L. reageerde toen zij besefte dat zij lesbisch was, wist zij ook niet. Verder beweerde zij dat L. lesbisch zou zijn geworden omdat twee mannen waarmee zij een relatie had zouden zijn gestorven. Nog daargelaten dat dit een bevreemdende verklaring is, wist zij evenwel niet hoe deze mannen zouden zijn gestorven. Tevens beweerde verzoekster dat de moeder van L. vermoedde dat L. lesbisch was doch kon zij niet preciseren hoe de moeder van L. op de geaardheid van L. zou hebben gereageerd. Wie de vorige partners van L. waren, wist zij evenmin. Verder kon zij niet aangeven hoe het kwam dat de vorige relatie van L. was stukgelopen (administratief dossier, stuk 4, p.19-20). Gelet op de voorgehouden jarenlange relatie tussen verzoekster en L., mocht van verzoekster worden verwacht dat zij meer duiding zou kunnen geven omtrent dit alles.

Bovendien is het, indien verzoekster daadwerkelijk niet-heteroseksueel zou zijn, jarenlang een relatie had met L. en ingevolge de ontdekking van deze relatie net zoals L. niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst, in het geheel niet aannemelijk dat zij geen interesse zou vertonen over de situatie waarin L. zich heden zou bevinden. Nochtans liet zij blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing na om zich terdege te informeren over de huidige situatie van L., en dit ondanks dat zij verklaarde van L. te houden (*ibid.*, p.18).

Verzoekster onderneemt voorts niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen waar gemotiveerd wordt:
"Voorts is het ook opmerkelijk dat u helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn van de visie van mensen uit uw nabije omgeving op homoseksualiteit. Wanneer u werd gevraagd wat de mening van uw nicht, met wie u vanuit België nog af en toe contact onderhoudt, is over homo's en lesbische mensen, verklaart u dat u het niet weet, dat ze nog een kind is en dat ze er niets over zegt (CGVS p.25). Wat uw eigen moeder hierover denkt, weet u ook niet, u verklaart dat u niet weet of zij wel weet dat zoiets bestaat, dat u haar daar nooit over hebt horen praten (CGVS p.25) en op de vraag wat de visie van uw tante, bij wie u grotendeels bent opgegroeid, over homoseksualiteit is, kunt u ook geen antwoord geven. U verklaart ook hier dat u zelfs niet weet of ze zoiets kent (CGVS p.25). Het is echter niet aannemelijk dat u totaal niet op de hoogte zou zijn van de mening van mensen uit uw naaste omgeving over homoseksualiteit als u al jarenlang zelf een voorkeur hebt voor relaties met iemand van hetzelfde geslacht. Dat u hier nooit naar zou hebben gepolst of dat u hier nooit meer over bent proberen te weten te komen, komt niet geloofwaardig over."
Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde geaardheid en asielrelaas.

De door verzoekster neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 11) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar geaardheid en haar relaas, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	W. MULS